

tagelse, nemlig den i Paragraffens 3. Stk. omhandlede med Hensyn til Steder, som paa Grund af særegne nationale Minder har almen Betydning, og hvortil der er Adgang for alle og enhver. Som et herhen hørende Tilfælde skal man nævne det i Henhold til kongelig Resolution af 21. Juni 1920 førte Splitflag ved Dybbøl Mølle; men ogsaa det Splitflag, som i Henhold til kongelig Resolution af 29. August 1919 føres paa Krigergraven paa St. Michaelis Kirkegaard i Fredericia, vil formentlig kunne henføres herunder.

Det har ikke været Tanken, at det i disse Tilfælde skulde være nødvendigt at søge opnaaet ny kongelig Resolution.

Som det vil ses af Tekstens Formulering, er det ikke foreslaaet *paalagt* Statsinstitutionerne at føre Splitflaget. Det forudsættes overladt de paagældende Styrelser at afgøre, hvilke Institutioner under deres Ressort der bør være forsynet med Splitflag.

Medens det tidligere har været Praksis, at det nægtedes Statsinstitutioner, der ikke havde til Huse i Staten tilhørende Bygninger, at flage med Splitflag, har man fundet det rettet her alene at lægge Vægt paa Karakteren af Statsinstitution.

Paragraffens 2. Stk. stemmer — ogsaa forsaavidt angaar de paagældendes Ret til at føre Splitflag fra deres Boliger — med de nugældende Regler. Der fremkommer herved en saavel ved Repræsentationshensyn overfor Ulandet som ved praktiske Hensyn begrundet Afvigelse fra de for Statstjenestemænd her i Landet gældende Regler, idet de hervørende Tjenestemænd ikke vil have Ret til at vise Splitflaget fra de af dem beboede Ejendomme, forsaavidt der ikke i disse findes Statskontorer.

Til § 5.

I denne Paragraf gives den for Landjorden gældende Hovedregel, at kun det almindelige umærkede Dannebrogssflag (Stutflaget), herunder Faner og Bannere uden Split og umærket Dannebrogsvimpel uden Split, maa vises, hvorhos Undtagelserne herfra er angivet med Henvisning til vedkommende Paragraffer. Herved maa naturligvis erindres, at en Række særlige Flag ifølge § 2 falder helt udenfor Lovens Bestemmelser, hvorved der bl. a. er givet Rum for den hidtidige Benyttelse af Stander til Kontorflag. Paragraffen er i det væsentlige i Overensstemmelse med de hidtil gældende Regler, ogsaa med Hensyn til det heri indeholdte almindelige Forbud

mod Anvendelsen af fremmede Staters Flag, jfr. nærmere Bemærkningerne til § 2.

Man har ment principielt at burde fastholde den gældende Rets Regler, hvorefter Anvendelsen af fremmede Flag er forbudt, idet man derved sikrer sig en almindelig Hjemmel til at skride ind, hvor Forholdene maatte gøre det ønskeligt, samtidig med at man ved Bestemmelserne i § 6 i en Række Tilfælde, hvor det maa synes ubetænkeligt, aabner en videre Adgang end hidtil til at vise saadanne Flag.

Med Hensyn til privates Anvendelse af det rene Splitflag henvises til Bemærkningerne til § 4, men ogsaa de hidtil givne Tilladelser til paa Landjorden at vise særligt mærkede Splitflag eller særligt mærkede Stutflag vil ved denne Bestemmelse bortfalde. Det maa formentlig erkendes, at den forskelligartede Mærkning af Nationalflaget, hvorved dette benyttes som et Slags Skilt, i sig selv er utiltalende.

Til § 6.

De i nærværende Paragraf under a)—d) foreslaaede Undtagelser fra Hovedreglen i § 5 vil i Praksis formentlig føre til Tilstande, der ikke meget afviger fra de Landes, i hvilke Visning af fremmede Flag i Almindelighed er tilladt, thi man vil altid i Henhold til politimæssige Ordensbestemmelser kunne drage de fornødne Grænser for Friheden.

Med Hensyn til de enkelte Undtagelser bemærkes:

Til a). Som det vil ses, er her valgt en videre Formulering end i § 4, Stk. 2, idet man har fundet det ønskeligt ikke at lægge Hindringer i Vejen for en eventuelt videregaende Beføjelse til Anvendelse af vedkommende fremmede Nationalflag, der af en fremmed Stat mulig ogsaa maatte være tillagt andre Embedsmænd ved de diplomatiske og konsulære Repræsentationer end disses Chefer.

Til b). I det i første Punktum ommeldte Tilfælde vil det formentlig findes naturligt og stemmende med international Coutume, at vedkommende fremmede Flag uden særlig Tilladelse kan vises saavel fra den Ejendom, hvor det paagældende fremmede Statsoverhoved etc. har taget Ophold, som af Befolkningen paa Stedet, uden at det opstilles som Vilkaar, at Dannebrog samtidig skal vises.

I Tilfælde som de i 2. og 3. Punktum anførte er der hidtil som almindelig Regel meddelt Andragere Tilladelse til Visning af vedkommende fremmede Nationalflag i